

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan.
Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In
Dominicas, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In
singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

1. De Missæ Sacrificio, sacra Communione, & visitatione SS. Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](#)

CONSIDERATIONES

AD

EXERCITIA SPIRITUALIA.

CONSIDERATIO PRIMA.

*De Missæ Sacrificio, sacra Communione, &
visitatione SS. Sacramenti.*

Cum actiones istæ Christo nos uniant,
maximas utilitates afferent, si
ritè fiant.

DE SACRO MISSÆ SACRIFICIO.

I. Cum ad sacrum vel faciendum vel audiendum pergis, meminisse potes, te pergere ad Calvariæ montem, ubi pro te Christus erit victimæ.

II. Si attendas ad ea quæ sacerdos inter celebrandum facit, in ipso introitu una cum eo confitere ex animo peccata tua, sicque te ad purissimum sacrificium puritate tui cordis dispone.

III. In ipso evangelio, memento te esse Christianum, tibi standum pro evangelio esse, tibi pro illo, si res ita postularet, sanguinem esse profundendum.

IV. Quatuor habet illud sacrificium: holocaustum est, evcharisticum, propitiatorium, impetratorium. Offerste illud in honorem supre-

Tom. II.

O o

ma

mæ illius majestatis ? in gratiarum actionem pro tot à Deo beneficiis acceptis ? in propitiationem pro peccatis tuis ? in impetractionem gratiarum quibus tu aliquique indigetis ? Vide, ut te quoque Deo cum hostia offeras.

V. Si sacrum facis, observa ceremonias omnes, eodemque te modo gere, quo se gereret Christus ipse, cuius illic personam geris. Si sacram audis, uniri debes mente cum ipso celebrante, ita ut quodammodo cum illo fias unus celebrans & unus sacerdos.

VI. Ne distractionibus vagetur animus, ut potes, vel orationibus vocalibus, vel potius meditationibus aliquot de Passione Christi, quæ tota missa repræsentatur.

VII. Si re ipsa communicare non potes, potes saltem, dum celebrans communicat, mente & spiritu communicare. Idque facies, 1. si præ humilitate unire te non audeas cum Christo, eo modo quo sacerdos facit. 2. Si præ summo in Christum amore illud tamen etiam atque etiam desideres.

DE SACRA COMMUNIONE.

I. Satis est semel communicasse, ut perfecti simus : cur ergo post tot communiones ita imperfectus es ?

II. Accedisne ad illam eo modo, quo si in paradisum intrares ? Quid enim ? nonne tibi tanta opus est reverentia, ut recipias Jesum in te, quanta ut recipiaris à Jesu in regno suo ?

III. Si frequens communionis usus nonnihil

hil detrahere videatur ex illo fervore, quo pri-
mum ad eam accesseras, id tua culpa contingere
scito. Quo quis enim saepius communicat, si
modo bene dispositus fuerit, eo saepius vellet
communicare: quemadmodum Beati quo diu-
tius vident Deum, eo magis ac magis videre il-
lum cupiunt.

IV. Cum habes Ielum in pectore, cogita
tunc esse tempus acceptabile & diem salutis. Ha-
bes enim tuac temporis potissimum Dominum,
a quo sperare omnia debes: habes sapientissi-
mum medicum, qui curare omnes languores
tuos potest: habes charissimum amicum, a quo
petere omnia potes & accipere: habes sua-
vissimum sponsum, cum quo potes amantissi-
me colloqui, &c.

V. Audisne quid loquatur in te Dominus? ut
te tuarum negligentiarum suaviter admonet, ut
te tuum officium docet, ut te amplectitur, &c.

VI. Magna hinc præparatione est opus.
Quare haec veritates quantumvis vulgares saepius
animo sunt repetendæ. *Quis es, Domine, qui ad
me venis & quis ego qui ad te accedo?* quomodo
venis ad me, & quomodo accedo ad te? cur *venis
ad me, & cur ad te accedo?* Quid a me postulat,
quid ab illo postulo? Quid facere pro me nunc
potest, quid facere pro illo nunc debeo? Quid de-
dit, quid retribuam? Tum quæ difficiliora vi-
dentur in Dei cultu cogita, & vide an Deo, qui
se totum dat tibi, denegare quidquam debes.

DE VISITATIONE SS. SACRAMENTI. Tempus statuere debes & locum in quo illa fiat. Fiet autem cum fructu, si memineris adire te, modo regem tuum, modo doctorem tuum, modo patronum, modo medicū, modo amicū, modo patrem optimum, pro ea, in qua tunc eris, necessitate, vel pietatis sensu. Hæc si rectè faceres, quid non haurires ab illo gratiarum fonte?

CONSIDERATIO II.

De Examine conscientiae & Confessione Sacramentali.

DE EXAMINE CONSCIENTIAE.

I. Non advertis forsan quam tremendum futurum sit illud examen, in quo Deus iudicaret te debet? Illudne prævenis serio tuæ conscientiæ examine?

II. At quam negligens es in eo? quam male observas quinque illius punctū? vix lumen quæris à Deo, ut peccata tua penitus introsacias: vix illa percurris: vix ad eorum radicem usque penetras: vix contereris de illis: vix emendationem proponis: vix investigas modum quo illa vitari deinceps debeant. Hæc diligenter expende.

III. An soles annotare tunc præcipua peccata, ut ea postmodum apud sacerdotem deponas? an post examen aliqua Deum satisfactio ne aut pœnitentia placare soles?

IV. Paratusne es ad mortem, & ad examen Dei, post illud tuum examen? an posteate

te